

"Prinsen på den skide hest"

af Cecilia Engelbrecht Heick

(Kommer ind med papirrulle i hånden, uden at fokus er på den.)

Der er kommet sådan et fænomen, der hedder dating. Det er noget med, at man skal downloade en app, og så kan man sidde og scrolle. Lige som når man surfer på kæledyrsinternater.

Bortset fra at der på kæledyrsinternaterne findes en vejledning i, hvad man skal være forberedt på, inden man anskaffer sig én.

Jeg har telefon med drejeskive. Så jeg er af markedet. Restordre.

Men jeg kan fortælle lidt om de mænd, jeg aldrig har haft. Jeg har lavet en liste.

(Giver slip, så papirrullen ruller sig ud og løber hen ad gulvet i fuld længde. Den er ca. 3 meter lang og lavet af sammenklistede håndskrevne huskesedler.)

Den ene tog det lidt for let, den anden tog billetten.
Den tredje brændte broer, og den fjerde brændte ud.
Én brændte nallerne, én sked i nældeerne,
én ku ikke stramme balderne, én ku ikke klappe gællerne.

Én var forgabt men for gabende kedelig,
en anden var renlig men i øvrigt uredelig.
Én gik til grunde, én gik kun til hænde.
Én havde 4 hunde og meget dårlig ånde.

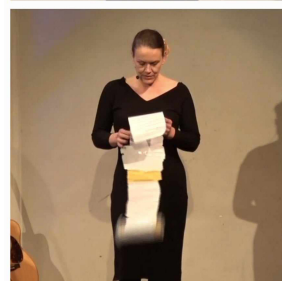
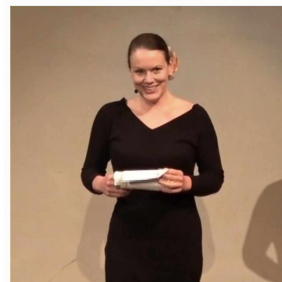
Én kom for sent, og én kom af dage.
Én kom til kort og kom aldrig tilbage.
Én gik i selvsving, og én gik i tomgang,
én gik mig på nerverne, og én gik på omgang.

Én gik i brædderne, én gik mig i bedene.
Én gik bort, og én gik igen.
Én gik i gulvet, og én gik under jorden.
Én gik i ring og kom ingen steder hen.

Én var for lurvet, og én var for larmende,
én havde 3 andre kvinder i armene.
Én var for gal og en anden forgældet,
en tredje sad stadig i spjældet.

—

Én kom i klemme, én kom i klammeri.
Én gik forbitret, og én gik kun forbi.
Én blev syltet, og så blev han sur.
Én lagde mig på is, mens han ventede på tur.

Én var for hårdkogt, og én var for blød.
Én ville have været den visse død.
Én var for rå, en anden for speget,
en tredje var bare for meget.

Én gik på røven, og én gik på rov.
Én var en sjover, én var sjovest, når han sov.
Én var på træk, og to var for frække,
én gik og trak, og én glemte at trække.

Én var på tværs, en anden på trods,
en tredje var aldrig på tale.
Én kørte op, en anden blev kørt ned,
en tredje vil jeg undgå at belemre jer med.

Én gik fra konen men så fra forstanden,
én gik amok, én gik af mode, én gik med en anden.
Én blev ved sin last, én blev ved sine lyster.
Én blev sat fast, én blev besat af min søster.

Én gik til grænsen, en anden gik over,
en tredje gik under, en fjerde gik til bunds.
Én gik under radaren, én gik over stregen,
én gik til, og én gik i vejen.

Én var lusket, én var lasket,
én var smudsket, én forbasket.
Én var blogger, én var snorker,
én var lokker, én var stalker.

Én var lad, én var led,
én slog ikke brættet ned.
Én var flippet og et flop.
Han slog ikke engang brættet op.

Én druknede i lagunen,
én blev ansat ved kommunen.
Én var stor og varm og rund,
og han holdt ord men aldrig mund.

Én var pernitten, og én var perfid.
Én var pervers, og én var ikke en skid.
Én var forløjet, og én var forlovet.
Én var på sporet, men så kom toget.

Én faldt på knæ, men så faldt han i tønden.
En anden skiftede køn, en tredje døde midt i synden.
Én faldt i staver, én faldt i dårlig jord,
én faldt ved siden af, og én faldt overbord.

Én faldt til patten, og én faldt af på den,
én tabte sutten, og én fattede hat.
Én var først forførende, men han blev for frådende.
Én var platonisk, en anden var kun plat.

Én var forloren, og én var forfjamsket.
Én var fantastisk men ren fantasi.
Én var fanatisk og fatalt uempatisk,
én var flink, ham ku' jeg bare ikke li'.

Den ene slog op, den anden slog det hen,
den tredje slog mig ned, den fjerde slog igen.
Én slog sig i tøjret, én slog mig i spil,
én slog sig på flasken, én slog bare ikke til.

Én var hovmodig, én var koldblodig,
én var ikke soigneret, én var bare malplaceret.
Én var kontrollerende, en anden enerverende.
Én var egentlig reel, men han ville have mig for sig selv.

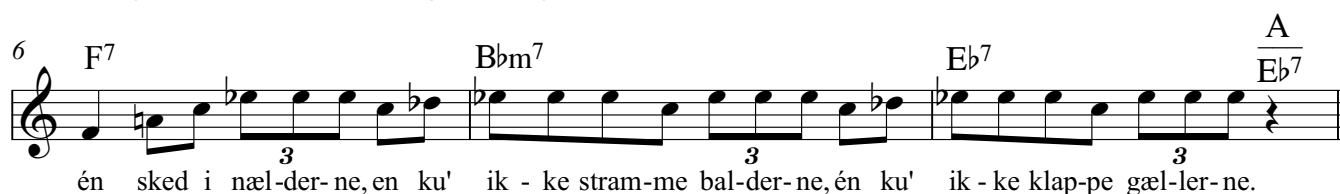
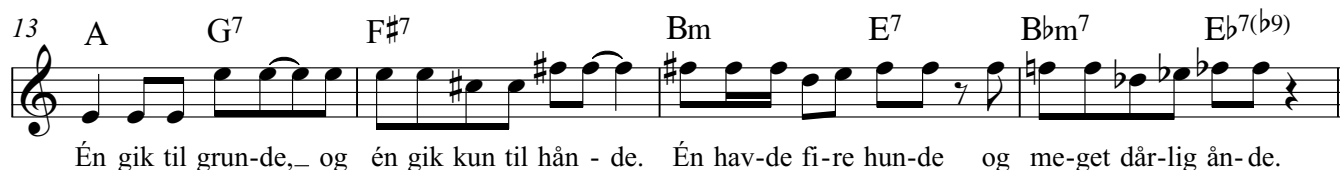
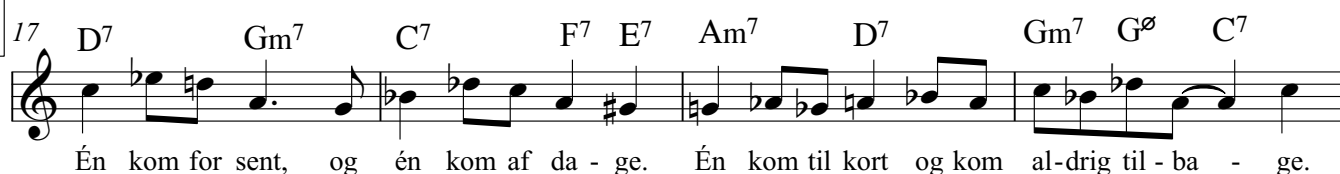
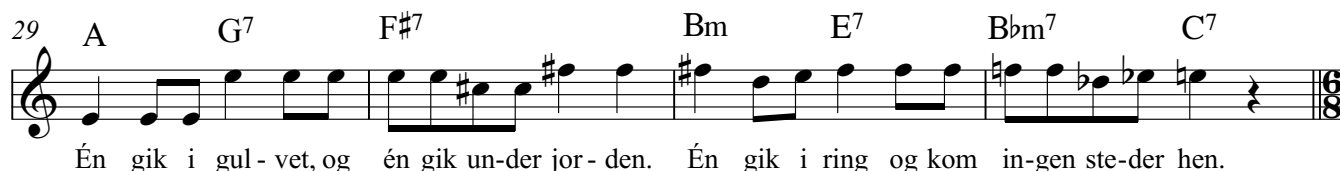
Én havde næsten mit hjerte i hænderne,
men han havde kronisk birkes mellem tænderne.
Én var forstørret, og én var forsmået,
én blev forgivet, og så var dét overstået.

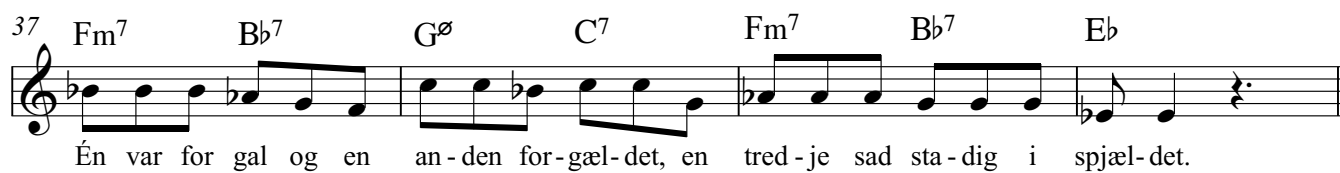
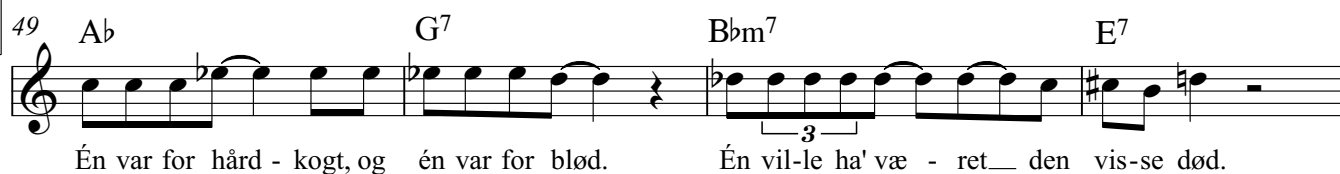
Nu vil jeg ikke spille flere nætter.
Nu vil jeg ikke trække flere nitter.
Det kan heller ikke nytte,
at jeg bare vender bøtten,
for man *kan* kun trække nitten,
hvis der kun er nitter i den.

Nu vil jeg noget mere interessant
end at søge efter dét, jeg aldrig fandt.
Så nu har jeg besluttet, det er på tide, det er bedst
at droppe dét med prinsen på den skide hest.

Prinsen på den skide hest

♩ = 146 (Synges/reciteres en oktav under det noterede)

A1**B1***A tempo***A2****B2**

C*A tempo***A1****B2***Rubato***C***A tempo***A2**

B2

Én gik fra ko-nen men så fra for-stan-den, én gik a-mok, én gik af mo-de, _ én gik med en an - den.

Én blev ved sin last, én blev ved si-ne ly - ster. Én blev sat fast, én blev be - sat af min søs - ter.

*Rubato***C**

Én gik til græn-sen, en an-den gik o - ver, en tred-je gik un-der, en fjer-de gik til bunds.

Én gik un-der ra - da-ren, én gik o-ver stre-gen, én gik til, og én gik i ve-jen. Én var

D1*A tempo*

lu-sket, én var la-sket, en var smud-sket, én for-ba-sket. Én var blog-ger, én var snor-ker, én var

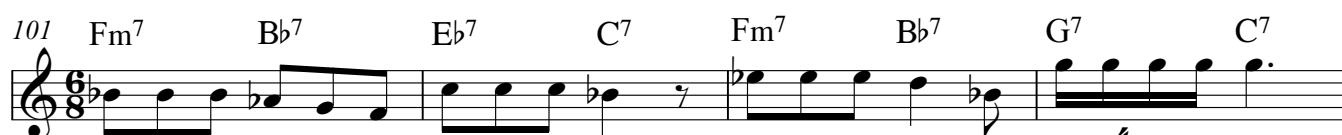
lok-ker, én var stal-ker. Én var lad, én var led, én slog ik - ke bræt-tet ned. Én var

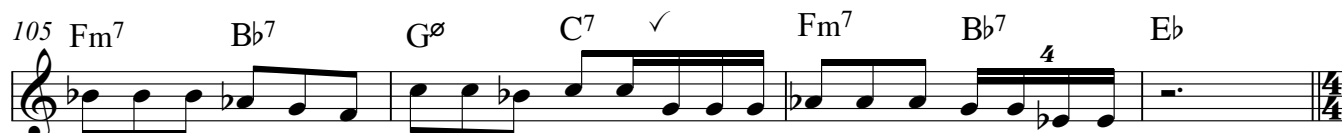
flip-pet og et flop. Han slog ik' en-gang bræt-tet op. Én druk-nede i la - gu-nen, én blev

an - sat ved kom-mu-nen. Én var stor og varm og rund, og han holdt ord men al-drig mund.

*Rubato***C**

Én var per-nit-ten, og én var per-fid. Én var per-vers, og én var ik' en skid.

Én var for - lø - jet, og én var for - lo - vet. Én var på spo-ret, men så kom to-get.

A2 ⁴ *A tempo*

109 D⁷ Gm⁷ C⁷ F⁷ E⁷ Am⁷ D⁷ Gm⁷ G^ø C⁷

Én faldt på knæ, men så faldt han i tøn-den. En an-den skif-te-de køn, en tred-je dø-de midt i syn-den.

113 A^{b7} G^{b7} F⁷ Bbm⁷ Eb⁷ A⁺ Eb⁷

Én faldt i sta-ver, én faldt i dår-lig jord, én faldt ved si-den af, og én faldt o-ver-bord.

B2

117 A^b G⁷ Bbm⁷ E⁷

Én faldt til pat - ten, og én faldt af på den, én tab-te sut - ten, og én fat-te-de hat.

121 A G⁷ F^{#7} Bm E⁷ Bbm⁷ C⁷

Én var for-fø-ren-de, men han blev for frå-den-de. Én var pla-to-nisk, en an-den var kun plat.

Rubato

C

125 Fm⁷ Bb⁷ Eb⁷ C⁷ Fm⁷ Bb⁷ G⁷ C⁷

Én var for - lo - ren og én var for fjam-sket. Én var fan-tas-tisk men ren fan - ta - si.

129 Fm⁷ Bb⁷ G^ø C⁷ Fm⁷ Bb⁷ Eb

Én var fa - na-tisk og fa - talt u - em-pa-tisk, én var flink, ham ku' jeg ba-re ik-ke li'. Den

A tempo

A2

133 D⁷ Gm⁷ C⁷ F⁷ E⁷ Am⁷ D⁷ Gm⁷ G^ø C⁷

e - ne slog op, den an-den slog det hen, den tred-je slog mig ned, den fjer-de slog i-gen.

137 A^{b7} G^{b7} F⁷ Bbm⁷ Eb⁷ A⁺ Eb⁷

Én slog sig i tøj-ret, én slog mig i spil, én slog sig på fla-sken, én slog ba-re ik-ke til.

B2

141 A^b G⁷ Bbm⁷ E⁷

Én var hov-mo - dig, én var kold-blo - dig, én var ik-ke so-ig-ne-ret, én var ba-re mal-pla-ce-ret.

145 A G⁷ F^{#7} Bm E⁷ Bbm⁷ C⁷

Én var kon-trol-le-ren de, en an den en-er-ve-ren-de. Én var e-gent lig re-el, men han vil-le ha' mig for sig selv.

C 149 Fm⁷ Bb⁷ Eb⁷ C⁷ Fm⁷ Bb⁷ G⁷ C⁷

En hav-de næ-sten mit hjer-te i hæn-der-ne, men han hav-de kro-nisk bir-kes mel-lem tæn-der-ne.

153 Fm⁷ Bb⁷ G^ø C⁷ Fm⁷ Bb⁷ Eb 3 3

En var for stør-ret, og én var for små-et, én blev for-gi vet, og så var dét o-ver-stå-et. Nu

D2 A tempo 157 D D⁷/c B⁷(#5) -/a E⁷/g# E⁷ -/d

vil jeg ik-ke spil-de fle-re næt-ter. Nu vil jeg ik-ke træk-ke fle-re

160 A⁷/c# A⁷ -/g A⁷(#5)/g F#⁷ -/e B⁷/d# B⁷ -/a

nit-ter. Det kan hel-ler ik-ke nyt-te, at jeg ba-re ven-der bøl-ten, for man

163 E⁷/g# C#^ø/g D/f# Db⁷/f Db⁷

kan kun træk-ke nit-ten, hvis der kun er nit-ter i den. Nu

165 Abm⁷ Db⁷(b9) Gb^Δ(#5) Ebm Am⁷ C^ø Am⁷ D⁷

vil jeg no-get me-re in-teres-sant end at sø-ge ef-ter dét, jeg al-drig

168 B^ø E⁷ C^Δ Cm⁷ Bm⁷ E⁷

fandt. Så nu har jeg be-slut-tet, det er på ti-de, det er bedst at

171 Am⁷ D⁷ G

drop-pe dét med prin-sen på den ski-de hest.

Instr. outro

173 Fm⁷ Bb⁷ Eb⁷ C⁷ Fm⁷ Bb⁷ G⁷ C⁷

177 Fm⁷ Bb⁷ G^ø C⁷ Fm⁷ Bb⁷ Eb

